

שיחות הר"ן קי"ג

העולם אומרים: מי שהקדוש ברוך הוא רוצה לעשותו נער הוא לוקח
 אשתו ממנו כי אשה פשרה היא בחינת (משלי י"ב, ד'): "אשת חיל עמרת
 בעלה" ובשמה חס ושלום, היא בחינת (איכה ה', ט"ז): "נפלה עמרת
 ראשו ראשי תבות נער:

וזה שאנו מברכים בכל יום ברכת 'שלא
 עשני אשה' והאשה מברכת 'שעשני
 כרצוני', דלכאוי' נראה שאנו משבחים לה'
 שלא עשני אשה, והאשה מקבלת על
 עצמה את הדין. אבל באמת מבואר
 בספח"ק שאמיתיות הדבר סוד שעשני
 'כרצוני', היינו שבעולם הרצון, בעולם
 העליון ביותר שהוא עולם הכתר, שם בחי'
 האשה גבוה מן האיש, וזהו בחי' שעשני
 כרצוני כעולם הרצון.

ויובן בעבודת ה' כי ענין איש ואשה הוא
 תורה ותפילה, וכדרך כלל התורה
 גבוה מהתפילה, אבל זהו רק בפועל, כי
 בשורש העליון נגלה סוד (תהלים קי"ח כ"ב):
 'אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה', אבן
 היא בחי' מלכות (שער מאמרי רשב"י בשלח)
 שהיא בחי' תפילה כנודע, שהתלמיד
 חכמים בוני עולם מאסו בה, כי נראה
 שהתורה היא עיקר החשיבות, אבל באמת
 היתה לראש פינה שע"י התפילה נמשכין
 מוחין יותר עליונים מבעת לימוד התורה.
 וכ"ש הת"ח הזוכה לעסוק בתפילה בכוונה

יש לחבין הענין מה שכשהקב"ה רוצה
 לעשותו נער הוא לוקח אשתו ממנו
 ח"ו. דע"פ קבלה נודע שישנן שתי בחינות
 ביחוד השמות הקדושים בשילוב
 אותיותיהם, יש שמקדימים שם הזכר (כזה:
 'איהנהיה') ויש שמקדימים שם הנק' (כזה:
 'איהנהיה'), כנודע ששם הוי"ה בחי' זכר
 ואדנ' בחי' נוק', ולכאוי' יחוד שההוי"ה קודם
 לאדנ' הוא יותר נעלה מהיחוד ששם אדנ'
 קודם להוי"ה. אך לדעת הרש"ש במקום
 שמקדימים שם הוי"ה הוא יחוד קטן יותר,
 וכשמקדימים שם אדנ' הוא יותר עליון. כי
 ענין היחוד הוא שילוב שם הוי"ה ואדננות,
 ואם האות הראשון הוא א' ואח"כ י' הוא
 יחוד פנימי ועליון, אבל אם ההתחלה היא
 ביו"ד דהוי"ה ואח"כ א' דאדנ' הוא יחוד
 יותר חיצון.

ויש בזה כמה ביאורים, ואחד מהם כי
 נודע שהיחוד העליון ביותר הוא
 בסוד מלכות עמרת בעלה, כמו שיהיה
 לעתיד לבא. והגם שהיום בחי' הו"א
 למעלה מבחי' המלכות, אך לעתיד לבא
 תהיה בסוד אשת חיל עמרת בעלה.

עטרת בעלה, שנפל קדושת התפילה ולכן אין יכולים להמשיך המוחין, אבל לזאת אנו מבקשים שיבנה ביהמ"ק ב"ב, היינו שתושלם קומת התפילה כראוי, וממילא ותן חלקינו בתורתך שנזכה לשלימות התורה ע"י שלימות התפילה.

והמלכות היא לא רק בסוד התפילה, דהמלכות היא גם בסוד בית

דין, שופט צדק (עיין שערי אורה מלכות), ומשפט זה התוה"ק, וצדק שכשהתורה מתפשטת למעשה, שיש דינים אמיתיים אזי נתגלה מלכות ה'. ואמרו חז"ל כשיש דין בעולם יש שלום בעולם, ובגלותנו נפל בחי' משפט צדק, וע"ז אנו מבקשים השיבה שופטנו כבראשונה, שיעזור ה' שיהיה משפט צדק, ואז יתגלה מלכות ה' בשלימות.

ולכן אמר הרמב"ם (פיה"מ סנ' פ"א) שכדי להמשיך הגאולה צריך להשיב משפטנו כבראשונה לפני המשכת הגאולה והנבואה, כמו שנאמר ואשיבה שופטין כבראשונה ויועצין כבתחילה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק, כי סוד המלכות הוא להמשיך אור הגאולה ביחוד האמיתי כנ"ל במהרה בימינו ממש אמן.

זוכה בעת תפילתו למוחין עליונים יותר בסוד מלכות עטרת בעלה שהמלכות מביאה לבעלה את המוחין.

וכמו שהעיד הרה"ק ר' יהונתן אייבשיץ זי"ע, שביום שהתפלל אהבת עולם בכונה גדולה היה זוכה לחדש חידושים נפלאים בתוה"ק, וביום שלפי גודל מדרגתו לא התפלל בכונה מספקת באהבת עולם לא היה יכול לחדש חידושים כראוי, כי המוחין שבאים לאדם בתורה הוא תלוי בתפילתו בסוד מלכות עטרת בעלה. שהתפילה גבוהה יותר מתורה בסוד שורש המלכות שיותר גבוה מז"א כנ"ל.

ובזה יובן מה שאם רוצים לעשות את האדם נער, שלא יבין, נוטלים ח"ו אשתו שהיא בחי' המלכות, והיינו בגשמיות וגם ברוחניות שלא יכול האדם להתפלל בכונה, היינו שבאותו זמן שנוטלים מהאדם היכולת להתפלל בכונה שזה סוד שנטלו אשתו ממנו ח"ו, אזי רואה האדם שהוא בחי' נער ואין לו מוחין ולא יכול להבין כראוי בלימוד התורה, כי המוחין הפנימיים באים מהתפילה בסוד מלכות עטרת בעלה.

לפיכך כל חורבן ביהמ"ק הוא ענין נפלה עטרת ראשינו היינו בחי' מלכות

